

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

ΧΡΟΝΙΑ Β'. ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1928 - ΤΕΥΧΟΣ 5^ο

ΑΣΦΑΛΤΟ ΠΡΟΜΑΝΤΕΜΑ

Πεταλούδα παραστροατημένη
ἔδραμε ὡς τὴ σκάλα, θλιβερά —
τὸ ἀλαφρό της πέταμα βαραίνει
ἀπ' τὰ ζαρωμένα της φτερά.

Εἶναι δύση — ἀλήθεια — εὐλογημένη,
ἡμερος καιρός, χαρὰ Θεοῦ...
κι' ὄλο τὸ ἀπὸ μέσα τοῦ σπιτιοῦ
ἄμοιαστο ἀντιφέγγισμα λαβαίνει :

κόκκινος ἠλιόγυρος ἀγάλι
βασιλεύει μὲς στὴν ἐξοχή,
— μὲς στὴν ἡσυχία, πού ἡ ἀνεμοζάλη
τὴν παραμονεύει κ' ἡ βροχή...

Αὔριο θὰ μαυρίση μὲς στὸ σπίτι,
θᾶροθι ἀνεμολοῖ, κι' ὀργὴ νοτιά...
Καί, ἥλιο ἀποζητῶντας καὶ φωτιά,
θὰ συχροσπαράζει στὸν φεγγίτη.

Ρόδα στὰ ποτήρια πιὰ δὲ θάναι,
μήτε δανλιὰ ἀκόμα στὴ γωνιά,
κρούες οἱ φοῦχτες, δὲ θὰ τὴ χωρᾶνε,
κ' ἡ καρδιά μας θᾶχει παγωνιά.

Κ' ἔτσι, σὰν τὴν ἴδια μας τὴ νειότη,
τ' ἄσπρο της φτεροῦ θὰ μαραθῆ,
ὅπως ἔχει ἡ ἀγάπη μας χαθῆ,
κ' ἡ ἐπουράνια ἡ μνήμη μας ἡ πρώτη...

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΓΑΣ